

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10Pc/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821202983
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7821202983.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudca JUDr. Marian Tengely, v právnej veci navrhovateľky: G. Č., rodená C., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX M. XXX, právne zastúpenej: JUDr. Pavol Kontra, advokát, Čučmianska dlhá 21, 048 01 Rožňava, IČO: 42321859, proti manželovi navrhovateľky: F. Č., narodený X.X.XXXX, trvale bytom XXX XX M. XXX, právne zastúpenému: Mgr. Silvia Kováčová, advokátka, Námestie baníkov 1, 048 01 Rožňava, IČO: 42330912, o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

I. Manželstvo navrhovateľky G. Č., rodenej C., narodenej XX.X.XXXX a manžela navrhovateľky F. Č., narodeného X.X.XXXX, uzavreté 22.9.1979, zapísané v Knihe manželstiev bývalého Miestneho národného výboru v Drnave vo zväzku 2, ročníka 1979 na strane 214, pod poradovým číslom 13 r o z v á d z a .

II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala rozvodu manželstva. Poukázala na to, že sa jedná o prvé manželstvo, z manželstva pochádzajú dve dospelé deti a posledné spoločné bydlisko účastníkov bolo v obci Drnava. Vážnejšie problémy v manželstve nastali v roku 1995, keď manžel začal nadmerne požívať alkoholické nápoje a zvyšovala sa jeho agresivita. Jeho správanie vyústilo k fyzickému napadnutiu a k vyhrážaniu sa zabitím, za čo bol právoplatne odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. b) Trestného zákona a odsúdený na 16 mesiacov nepodmienečne a zároveň mu bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie. Po absolvovaní výkonu trestu odňatia slobody sa na nejaký čas správanie manžela zlepšilo, ale opäť začal požívať alkoholické nápoje a opäť sa jeho agresivita stupňovala, pričom dňa 27.8.2021 okrem nadávok navrhovateľku opätovne fyzicky napadol. Vtedy došlo k prerušeniu spolužitia manželov, čo trvá dodnes, pričom navrhovateľka sa odsťahovala zo spoločného rodinného domu ku svojej matke. Po návrate z výkonu trestu odňatia slobody manžel navrhovateľky chvíľu nepil, ale keď mu zišla podmienka, tak bol ešte horší, ako predtým. Ak bol pod vplyvom alkoholu, stále kričal a vyhrážal sa. Musela odísť z domu aj preto, aby sa navzájom nepozabíjali. Okrem psychického nátlaku jej začal opäť fyzicky ubližovať a keď ju naposledy udrel so stoličkou, tak už na neho podala trestné oznámenie. Navrhovateľka ďalej uviedla, že intímny vzťah s manželom už nemá dvadsať rokov. Ohľadom spoločného hospodárenia uviedla, že manžel je nezamestnaný a zabezpečuje opatrovanie jej matky, poberá opatrovateľský príspevok vo výške 445 EUR, ktorý príde na jej účet a z týchto peňazí mu dá peniaze na cigarety a stravu a zabezpečuje mu obed. O ostatné sa každý stará sám. Na dvore pri rodinnom dome navrhovateľka chová psa, za ktorým chodí. Momentálne býva vo vedľajšom dome u svojej matky. S manželom sa nerozpráva. Komunikujú len o nutných veciach, keď mu donesie jedlo a baví sa s ním ako s cudzím človekom. Návrh na rozvod manželstva sa rozhodla podať preto, lebo ďalej sa už nedá takto žiť. Manžel stále požíva alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých je stále agresívnejší. Navrhovateľka je už staršia osoba, nechce to už

znášať, nemá na to ani silu, ani nervy. Ich spoločné deti odišli zo spoločnej domácnosti. Chcela by zachrániť dom pred exekúciou, aby v ňom mohol bývať ich syn. V súčasnej dobe pre správanie sa manžela tam nikto bývať nemôže. Navrhovateľka uviedla, že nemá žiaden vzťah a nemá vedomosť, že by jej manžel mal iný vzťah. Manžel sa nechce rozviesť len kvôli sebe a z vypočítavosti, lebo sa bojí, čo s ním bude. Jemu takýto stav vyhovuje. Navrhovateľka o sebe uviedla, že od roku 2010 pracovala v Nemecku ako opatrovatelka až do roku 2021, keď činnosť prerušila kvôli COVID-19 aj kvôli starostlivosti o matku. Zo zarobených peňazí investovala do spoločného rodinného domu, ktorý sa zrenovoval a prispela aj dcére do auta. V súčasnej dobe už poberá starobný dôchodok a keď si vyrieši osobné záležitosti a bude môcť, chcela by sa vrátiť do práce. Navrhovateľka nemala záujem na obnove manželského spolužitia, ani na riešení manželských problémov pred psychológom, nakoľko bola toho názoru, že o to sa mali snažiť pred tridsiatimi rokmi, nie teraz. Poukázala na to, že v rámci prebiehajúceho trestného stíhania bola vypočutá aj psychologičkou. Navrhovateľka uviedla, že ani po pohovore v manželskej poradni nezmenila svoj názor, nechce už ďalej žiť s manželom, ktorý je alkoholik a agresívny človek. Nebol ochotný sa podrobiť ani protialkohollickej liečbe, keď ho o to žiadala navrhovateľka a jej deti. Navrhovateľka poukázala aj na to, že jej manžel pred súdom sľúbil, že prestane požívať alkoholické nápoje, pričom tento sľub porušil do ďalšieho pojednávania najmenej deväťkrát, o čom predložila záznam. Navrhovateľka vylúčila akúkoľvek možnosť zotrvať v tomto manželstve kvôli tomu, že jej manžel sa nechce zmeniť, ublížil jej fyzicky aj psychicky, bol za to aj právoplatne odsúdený, aj v súčasnosti prebieha trestné konanie. V súčasnej dobe si manželstvo neplní svoje funkcie a to, že manželovi dáva peniaze, je len preto, že zatiaľ zabezpečoval opatrovanie jej matky, teda zabezpečil drevo a práce v záhrade a keďže nemá účet, peniaze za opatrovanie prichádzajú na jej účet a ona ich následne vypláca. V prípade, že v budúcnosti manžel nebude zabezpečovať opatrovanie, tak sa dohoda zruší. Navrhovateľka uviedla, že sa do spoločnej domácnosti nevráti a spolužitie za žiadnych okolností neobnoví.

2. Manžel navrhovateľky s podaným návrhom nesúhlasil a poukázal na to, že navrhovateľka mu vytýka udalosti, ktoré sa stali v minulosti a všetku vinu zhadzuje na neho. Vo vzťahu sú vždy dvaja. Navrhovateľka odchádzala za prácou do zahraničia, čo malo negatívny dopad na ich vzťah. Nesúhlasil s tým, že by mal problémy s alkoholom, pričom aj navrhovateľka si občas naleje. Navrhol preto navrhovateľke, aby obaja prestali piť alkohol. Vytýkal navrhovateľke, že niekedy sa správa tak, akoby ho zámerne provokovala, aby mohla na neho zavolať policajtov. Nesúhlasil s tvrdením, že by ju 27.8.2021 fyzicky napadol. V súčasnej dobe manželia nebývajú spolu, nakoľko navrhovateľka sa odsťahovala ku svojej matke a odmietla sa vrátiť. Naďalej zabezpečuje opatrovanie matky navrhovateľky, za čo poberá peňažný príspevok vo výške 455,01 EUR. Chcel by manželstvo zachrániť, nakoľko má navrhovateľku rád a chcel by s ňou dožiť starobu. Nesúhlasil s tým, že by dvadsať rokov nemali sexuálny styk, ale tvrdil, že asi jeden rok nemali sexuálny styk. Uviedol, že v manželstve sa to začalo meniť vtedy, keď ho v roku 2003 prepustili z práce a odišiel na štyri roky pracovať do Čiech. Keď prepustili z práce aj navrhovateľku, odišla pracovať do Nemecka a vtedy sa ich vzťah začal kaziť. Potvrdil skutočnosť, že bol odsúdený a bol aj vo výkone trestu odňatia slobody. Po návrate obnovili spolužitie a normálne žili až do narodenín svokry, do augusta 2021, keď sa po oslave s navrhovateľkou pohádali a navzájom sa sotili. Vtedy navrhovateľka odišla bývať ku matke a tento stav trvá doteraz. Navrhovateľka s ním odmieta komunikovať. Vôbec sa s ním neradila o tom, že podá návrh na rozvod. Navrhovateľka sa nechce vrátiť do spoločnej domácnosti. Rozhodne poprel, že by napadol navrhovateľku a že by jej spôsobil zranenia a sám preukazoval lekársnym nálezom, že v ten týždeň mal problémy s chrbticou. Ďalej potvrdil, že pred odsúdením si vypil viac, ale po výkone trestu odňatia slobody mal nariadenú protialkoholickú liečbu a piť prestal. V súčasnej dobe vypije občas nejaké pivo a kvôli alkoholu už problémy nemali. Manžel navrhovateľky chcel riešiť ich vzťah prostredníctvom psychológa, ktorý by ich dal dokopy a žili by ako predtým. V súčasnej dobe, keď sa o niečom rozprávajú, navrhovateľka to už nechce počúvať, vstane a odíde. U psychológa by to nemohla urobiť a vedeli by si vysvetliť nejaké veci. Počas 42 ročného manželstva sa všeličo stalo, ale tak zle, ako teraz, ešte nebolo. Nesúhlasil s tým, že by ju vyhánal z domu. Snaží sa zabezpečiť opatrovanie svokry a navrhovateľka mu nosí jedlo a dáva mu aj peniaze.

3. Po absolvovaní manželskej poradne manžel navrhovateľky uviedol, že by potrebovali viac konzultácií, aby sa ich vzťahy zmenili. Navrhovateľka sa totiž odmieta s ním rozprávať a preto nevedia nič vyriešiť. Donesie mu jedlo, dá mu peniaze a odmieta sa vrátiť domov. Potvrdil, že nedodrжал sľub, ktorý dal navrhovateľke na pojednávaní, že nebude požívať alkohol, avšak sa mu pokazil kotol, bol z toho nervózny a preto si vypil. Inokedy nepil. Navrhovateľka je voči nemu negatívne naladená a nedáva mu priestor, aby sa mohli porozprávať. O protialkoholickom liečení sa s navrhovateľkou nerozprával a ani

by nemohol na neho ísť, keď bola navrhovateľka v zahraničí, nakoľko kto by sa staral o dom a o svokra. Navrhol návrh zamietnuť a dať manželstvu šancu.

4. Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to so sobášnym listom účastníkov konania na č. I. 4, trestným rozsudkom vo veci 1T/145/2015, uznesením o začatí trestného stíhania, lekárskou správou o zdravotnom stave navrhovateľky, vyjadrením Z.. B. Č., výpismi z internetových stránok, správou od ÚPSV a R Rožňava, referátu poradensko-psychologických služieb, zoznamom dní manžela navrhovateľky pod vplyvom alkoholu, znaleckým posudkom č. 9/2022 a s uznesením o začatí trestného stíhania pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby zo dňa 20.12.2021.

5. Z rozsudku Okresného súdu Rožňava 1T/145/2015-188 zo dňa 25.11.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 11.12.2015 vyplýva, že manžel navrhovateľky bol uznaný vinným, že dňa 5.8.2015 okolo 20:30 hod. v obci Drnava na dvore spoločného rodinného domu č. 275 pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcej slovnej hádke s manželkou G. Č. jej začal vulgárne nadávať, vyrazil jej z rúk mobilný telefón a následne ju fyzicky napadol tak, že ju opakovane udieral päťou do tváre, do oblasti krku a ramien, pričom sa jej vyhrážal zabitím takým spôsobom, že z jeho vyhrážok pociťovala obavu, že ich uskutoční, pričom od svojho konania upustil, až keď pes začal na neho skákať, následkom čoho navrhovateľka utrpela zranenia a to pomliaždenie krku a oboch ramien s dobou liečenia do sedem dní, čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona a za čo bol odsúdený na 16 mesiacov nepodmienečne a bolo mu nariadené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že manžel navrhovateľky už v minulosti bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania voči navrhovateľke v konaní 3T/41/2015 zo dňa 29.4.2015.

6. Z uznesenia ČVS: ORP-333/2-VYS-RV-2021 zo dňa 20.12.2021 vyplýva, že sa začína trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby na skutkovom základe, že manžel navrhovateľky v období od 10.9.2019 napádal navrhovateľku slovne a robil jej schválnosti a 27.8.2021 ju mal po hádke fyzicky napadnúť.

7. Z lekárskej správy o zdravotnom stave manžela navrhovateľky z 23.8.2021 vyplýva, že má bolesti v chrbtovej časti, nevie veľa sedieť, ani chodiť.

8. Zo záverov znaleckého posudku č. 9/2022 vypracovaného v aktuálne prebiehajúcim trestnom stíhaní vyplýva, že rozumová a intelektuálna úroveň poškodenej navrhovateľky sa nachádza v pásme priemeru, je schopná správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať zažitú udalosť, je u nej všeobecná vierohodnosť, teda svedecká spôsobilosť je dostatočná. Špecifická vierohodnosť výpovedí je dostatočná. U navrhovateľky boli zistené znaky reaktívneho zvýšenia neurotického prežívania v smere potláčanej hostility, pri zintenzívnení vzťahovej záťaže a konfliktných situácií s manželom navrhovateľky, tendencia k neurastenickým reakciám stresového charakteru, psychasténii, zvýšeniu dráždivosti (irritability) s rizikom acting out (výbušným reakciám) a to všetko vo vzťahu ku konaniu, správaniu manžela navrhovateľky (znalkyňa použila pojem konanie manžela, nie „týranie“, pretože zo záverov znaleckého vyšetrenia nevyplývajú ako následky správania manžela také zmeny na psychike, ktoré by sa dali jednoznačne pomenovať ako syndróm týranej osoby). Jej prežívanie má charakter následkov spolužitia, resp. kontaktu s chronickým etylikom s poruchami správania sa vyslovene zamerané najmä voči navrhovateľke, no zmeny na jej postojoch a správaní aktuálne už nepoukazujú na typické prejavy syndrómu týranej osoby, ako to bolo pred prvým výkonom trestu odňatia slobody. Znalkyňa nevyhodnotila zmeny na psychike navrhovateľky ako ťažké príkorie, ale isté zmeny na psychickom stave navrhovateľky sú v dôsledku konania jej manžela a to zvýšená neurotická emočná labilita, dráždivosť, potláčaná hostility, pohotovosť k stresovému reagovaniu na konanie manžela. Prognóza jej psychického stavu a pravdepodobnosť duševnej stabilizácie v najväčšej miere súvisí s tým, či sa bude dostávať do priameho kontaktu s manželom. Pozitívne prognosticky by určite pôsobila zmena bydliska a prerušenie kontaktu s manželom, kedy by navrhovateľka bola schopná opäť sa adaptívne etablovať do života a kedy by sa kvalita jej života zlepšila.

9. Z písomného vyjadrenia Z.. B. Č., dcéry účastníkov, vyplýva, že z jej pohľadu manželstvo si dlhú dobu neplní svoj účel a otec vždy, keď má príležitosť, požíva alkoholické nápoje. Ambulantná protialkoholická liečba nemala úspech a napriek jej naliehaniu sa otec dobrovoľne nepodrobil ústavnej protialkoholickému liečbe. Problémy v manželstve nastali po úmrtí matkinho otca, keď sa otec začal správať hrubo a po

požití alkoholu nadával nie len matke, ale aj deťom. Matku fyzicky napádal, vyhrážal sa jej, za čo bol aj právoplatne odsúdený. Matka má právo na pokojný život, pričom otec jej to neumožňuje, nerešpektuje ju a nemá k nej úctu. Otec mal dostatočne dlhú dobu na nápravu, avšak svoj vzťah k alkoholu nezmenil, ani správanie sa k matke a ani jeho pohľad na správne fungovanie manželstva.

10. Zo správy Referátu poradenskopsychologických služieb v Rožňave zo dňa 24.3.2022 vyplýva, že sa vykonala konzultácia s manželmi samostatne, nakoľko pri telefonickom rozhovore s navrhovateľkou to tak vyhodnotili z dôvodu jej strachu a obáv zo spoločného stretnutia. Pri konzultácii navrhovateľka hovorila o negatívnych pocitoch, ktoré má v manželstve a už nič nedokáže zmeniť jej názor na manželstvo. Hovorila o prežitých situáciách, na ktoré nemôže zabudnúť a ani sa nemôže s nimi naučiť žiť. Manžel navrhovateľky nebol spokojný s individuálnymi konzultáciami, žiadal si príležitosť, aby mohol navrhovateľke povedať, čo sa dá zmeniť. Uvedomuje si, že príležitosti v manželstve mal a že navrhovateľka už dlhšiu dobu zmeny žiadala, ale z jeho strany neboli vypočítané. Rozvíesť sa nechce a myslí si, že sa to dá riešiť rozhovorom a zlepšením situácie. Zo záveru konzultácií vyplýva, že manželstvo účastníkov bolo dlhodobo vystavované negatívnym a stresovým podnetom, ktoré sa neriešili aktuálne a včas. Dlhodobé znášanie a prežívanie nepríjemných situácií a vypätých zážitkov medzi manželmi má za následok stratu dôvery, istoty, psychickej pohody a celkovej funkčnosti manželstva. Pri opakovaných problémoch rovnakého charakteru manželia stratili schopnosť racionálne a konštruktívne riešiť často vyskytujúci sa problém, ale aj následné novovzniknuté problémy. Zo strany navrhovateľky je veľmi silný odpor voči spoločnému životu s manželom, pričom ten zase chce dať šancu ich vzťahu. Manželstvo bolo vystavované emočne silným nepriaznivým udalostiam a dlhodobým problémom, ktoré sa včas neriešili a stále trvajú. Na základe zistených faktov ďalšie spoločné spolužitie by mohlo mať veľmi negatívny vplyv na psychické prežívanie účastníkov.

11. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný a preto mu vyhovel.

12. Podľa § 18 zákona č. 36/2005 Z. z. - Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

13. Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

14. Podľa § 19 ods. 2 Zákona o rodine, o veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

15. Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

16. Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozvíesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

17. Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada.

18. Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine, Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

19. Súd v konaní zistil, že účastníci uzavreli manželstvo pred 43 rokmi, z manželstva pochádzajú dve dospelé deti a posledné spoločné bydlisko účastníkov bolo v Drnave. K prerušeniu spolužitia došlo 27. augusta 2021 po konflikte účastníkov, keď sa navrhovateľka odsťahovala zo spoločnej domácnosti ku svojej matke, čo trvá doteraz. Podľa tvrdenia navrhovateľky, s manželom nemajú intímny sexuálny vzťah dvadsať rokov, s čím manžel navrhovateľky nesúhlasil a tvrdil, že intímny vzťah nemajú jeden rok. V súčasnej dobe manželia čiastočne spoločne hospodária, resp. zabezpečujú starostlivosť o svoj spoločný majetok, nakoľko manžel navrhovateľky zabezpečuje opatrovanie matky navrhovateľky, za čo poberá opatrovateľský príspevok. Tento však prichádza na účet navrhovateľky, ktorá ho vypláca manželovi.

Navrhovateľka sa stretáva s manželom, nakoľko chodí do ich spoločného rodinného domu, kde má svojho psa a o nevyhnutných veciach s manželom komunikuje.

20. Navrhovateľka vo svojej výpovedi pred súdom, ako aj pri konzultáciách na referáte poradenskopsychologických služieb a tiež pred znalkyňou vylúčila možnosť obnovenia manželského spolužitia so svojim manželom z dôvodu dlhodobých nevyriešených konfliktov medzi manželmi, z dôvodu agresivity manžela a najmä z dôvodu jeho alkoholizmu. Manžel navrhovateľky síce nesúhlasí s rozvodom manželstva a verbálne uvádza, že má navrhovateľku rád a že chce s ňou dožiť žalobu, avšak na druhej strane z jeho konania vyplýva, že sa k navrhovateľke nechová tak, ako to predpokladá ustanovenie § 18 Zákona o rodine. Manžel navrhovateľky pre zlé správanie sa k navrhovateľke bol právoplatne odsúdený a ani táto okolnosť nezmenila jeho správanie v tom, že by úplne vylúčil zo života alkohol, pod vplyvom ktorého je agresívny. Aj v súčasnosti prebiehajúce trestné stíhanie dokresľuje zlý vzťah medzi manželmi, ktorý je vlastne neustálym zdrojom konfliktov, neriešených vzájomných rozporov, čo vyplýva aj z oboznamovaného znaleckého posudku o psychologickom posúdení navrhovateľky, resp. to vyplýva aj zo záveru konzultácie na referáte poradenskopsychologických služieb. Závery ďalej uvádzajú, že na navrhovateľku pozitívne vplyva prerušenie spolužitia, aby sa opäť mohla etablovať do života a zlepšila sa kvalita jej života.

21. Súd sa v prvom rade pokúsil manželov uzmierniť a vytvoril im dostatočný priestor na riadne zdôvodnenie svojich stanovísk, zabezpečil im aj konzultáciu na referáte poradenskopsychologických služieb, avšak vzhľadom na doterajší spôsob života účastníkov dospel k záveru, že manželstvo je v súčasnej dobe tak rozvrátené, že si neplní svoj spoločenský účel a že nie je ani v budúcnosti predpoklad na nápravu týchto vzťahov. Za tento stav nesie najväčšiu zodpovednosť manžel navrhovateľky, ktorý napriek žiadostiam navrhovateľky a ich spoločných detí, neprestal požívať alkoholické nápoje a nezmenil svoje správanie aj napriek tomu, že v minulosti ublížil navrhovateľke, za čo bol aj právoplatne odsúdený a teda nepoučil sa zo svojho nesprávneho konania. To, že chce ďalej žiť s navrhovateľkou, ale neurobí zmenu vo svojom správaní, aby navrhovateľka mohla mať pokojný manželský život, neodôvodňuje zachovanie tohto manželstva. Manžel navrhovateľky len verbálne uvádzal, čo by chcel, ale v praktickom živote nepreukazoval, že by mu v skutočnosti záležalo na navrhovateľke a na zachovaní rodiny, nakoľko nedokázal vytvoriť pokojné a harmonické rodinné prostredie, ale požíval ďalej alkohol, čím vytváral konfliktné situácie. Aj keď manželstvo trvá viac ako štyridsať rokov, to neznamená, že by navrhovateľka mala ďalej znášať konfliktné situácie, ktorých najčastejším menovateľom je požívanie alkoholu manželom navrhovateľky. Súd preto nevidel perspektívu ďalšieho manželského spolužitia a preto manželstvo rozviedol.

22. Vo výroku o trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zákona 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku, keďže ide o konanie o rozvod manželstva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresný súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie

vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak strana sporu (žalobca alebo žalovaný) nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnená strana podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Podľa § 27 Zákona o rodine odseku (1) Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Podľa odseku (2) § 27 citovaného zákona: Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.